

РЕШЕНИЕ

№ 6446

гр. София, 30.10.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XXI КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 06.10.2023 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Силвия Димитрова

ЧЛЕНОВЕ: Евгения Баева

Елена Попова

при участието на секретаря Цветелина Заркова и при участието на прокурора Десислава Кайнакчиева, като разгледа дело номер **6752** по описа за **2023** година докладвано от съдия Силвия Димитрова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.208 и сл. АПК, вр. чл.63в ЗАНН.

Образувано е по касационна жалба от "Си енд Де" ЕООД, [населено място] срещу Решение №2499/29.05.2023 г., постановено по АНД №4330/2022 г. на СРС, НО118-ти състав, с което е потвърдено НП №232/16.12.2021 г., издадено от Директора на ОДБХ - С.-град. Със същото на дружеството-касатор за нарушения на приложение II, глава I, пар. 1 (нарушение по пункт 1 от постановлението) и глава V, пар. 1, б. „а“ (нарушение по пункт 2 от постановлението) от Регламент (ЕО) № 852/2004 на Европейския парламент и на Съвета от 29.04.2004 г. относно хигиената на храните, вр. чл.2 от Наредба №1 от 26.01.2016 г. за хигиената на храните на основание чл.134, ал.1 от Закона за храните е наложена - за всяко едно от двете нарушения - имуществена санкция в размер на по 2000 лева. В касационната жалба се твърди незаконосъобразност на обжалвания съдебен акт с доводи, че съдът неправилно е установил фактите и обстоятелствата, което е довело до неправилни правни изводи относно липсата на допуснати съществени нарушения във формата на АУАН и НП, касателно посочените за нарушени правни разпоредби. Твърди се също, че в решението липсват мотиви относно съответствието на НП с процесуалния закон. По тези съображения, подробно мотивирани в касационната жалба, се иска отмяна на решението и постановяване на друго, с което НП да бъде отменено. В съдебно заседание процесуалният представител на дружеството, адв. Ч., допълва, че СРС не е

съобразил, че описанието на нарушението в АУАН не съответства на това в НП. Претендира присъждане на направените разноски по представен списък.

Ответникът Директора на ОДБХ - С.-град, не е изразил становище по касационната жалба.

Участващият в касационното производство прокурор от СГП дава заключение, че жалбата е неоснователна.

В настоящото производство от страните не са представени нови писмени доказателства за установяване на касационните основания.

Административен съд - София-град, XXI касационен състав, в качеството си на касационна инстанция, като взе предвид наведените в жалбата доводи и като съобрази разпоредбата на чл.218 АПК, приема следното:

Касационната жалба е подадена в установения с чл.211, ал.1 АПК 14-дневен срок от надлежна страна срещу подлежащ на касационна проверка валиден и допустим съдебен акт и същата е процесуално допустима. Разгледана по същество жалбата е неоснователна.

Предмет на съдебен контрол в производството пред СРС е било НП №232/16.12.2021 г., издадено от Директора на ОДБХ - С.-град. Със същото на основание чл.134, ал.1 от Закона за храните на "Си енд Де" ЕООД, [населено място] са наложени две имуществени санкции от по 2000 лева: за нарушение на приложение II, глава I, пар. 1 и за нарушение на глава V, пар. 1, б. „а“ от Регламент (ЕО) № 852/2004 на Европейския парламент и на Съвета от 29.04.2004 г. относно хигиената на храните, вр. чл.2 от Наредба №1 от 26.01.2016 г. за хигиената на храните за това, че при извършена проверка на 24.11.2021 г. от комисия, съставена от служители на ОБДХ – С.-град на място в описан обект: павилион за бърза закуска, находящ се на посочено място в [населено място], стопанисван от санкционираното дружество, е установено, че не се спазват добрите практики при приготвянето и реализацията на храните. В НП е посочено, че при проверката е констатирано, че помещението за храни е силно замърсено, с наслоени мазнини и остатъци основно по пода на проверявания обект, а предмети, инсталации и оборудване /силно замърсени с мазнини и остатъци врата на хладилно съоръжение/, с които храните влизат в контакт, не са ефективно почистени.

Въз основа на приложените по делото писмени доказателствени материали СРС е приел, че безспорно е установена описаната в НП фактическа обстановка, към която съдът е препратил. Приел е за установено също, че съответното помещение, заедно с оборудването му, на следващия ден, след проверката, са били почистени. При това положение за правилни са приети изводите на наказващия орган по прилагане на материалния закон, към които съдът също е препратил, с пояснението, че санкционираното в случая лице е такова по чл. 4, пар. 2 от Регламент (ЕО) № 852/2004 на Европейския парламент и на Съвета от 29.04.2004 г. относно хигиената на храните. Досежно привръзката с чл. 2 от Наредба № 1 от 26.01.2016 г. за хигиената на храните въззивният съд е посочил, че следва да се имат предвид уредбата по чл.3 от ЗАНН, разпоредбата пар. 8, ал. 3 от ПЗР на Закона за храните и това откога е в сила новата Наредба № 14 от 9 декември 2021 г. за хигиената на храните (а именно - от 31.12.2021 г.). Разгледано е приложението в случая на чл.28 ЗАНН, като е прието, че не са налице предпоставките за това. Наложените санкции са в минималния допустим от закона размер и са пропорционални на административните нарушения, които сериозно застрашават общественото здраве. Относно наведените във въззивната жалба доводи за допуснати съществени процесуални нарушения във връзка със съставения АУАН

СРС е приел, че АУАН и за двете административни нарушения при всяко положение е съставен, като недостатъците на същия са отстранени по реда на чл. 53, ал. 2 от ЗАНН в издаденото въз основа на него НП. В мотивите на съдебното решение е посочено, че да се твърди, че изписването на дадено подразделение от даден нормативен текст с римски вместо с арабски цифри (или обратното) е от естество да затрудни процесуалното право на защита по същество се явява забранена от чл.57, ал.2 от КРБ злоупотреба с право - очевидно е, че при обикновен прочит на съответния нормативен акт не може да има никакво съмнение дали се касае за - примерно - неговия първи, втори и т. н. член, параграф и пр. Предвид това и доколкото АУАН и НП изхождат от компетентни длъжностни лица, съобразявайки съответно чл. 138, ал. 1, т. 1 вр. чл. 109, т. 1 и т. 4 от Закона за храните и чл. 139, т. 1 вр. чл. 138, ал. 1, т. 1 от Закона за храните, въззивният съд е извел като краен извод, че не са установени причини за отмяна или за изменение на обжалваното пред него НП, поради което и на основание чл.63, ал.9 вр. ал.2, т.5, вр ал.1, вр. чл.58д, т.1 от ЗАНН НП е потвърдено.

След като извърши служебно проверка на основание чл.218, ал.2 АПК и въз основа на фактите, установени от въззивния съд, съгласно чл. 220 от АПК, X. касационен състав на Административен съд - София-град намира, че обжалваното решение е валидно и допустимо, като постановено по отношение на акт, който подлежи на съдебен контрол, като произнасянето е извършено от компетентен съд в рамките на правомощията му. Същото е постановено при пълно изясняване на всички обстоятелства по случая и разкриване на обективната истина и при правилно приложение на материалния закон. В тази връзка доводите в касационната жалба са неоснователни.

Споделят се изводите на въззивния съд, че в хода на проведеното АНП не са допуснати съществени процесуални нарушения, основание за отмяна на НП. В тази връзка основателни са доводите на касатора за непълно посочено в АУАН на приетата за нарушена Наредба, както и за некоректно изписване в същия на разпоредбите на Регламент (ЕО) № 852/2004 на Европейския парламент и на Съвета от 29.04.2004 г. относно хигиената на храните. Това води до извод за допуснато нарушение на чл.42, ал.1, т.5 ЗАНН, изразяващо се в непълнота и неточно изписване на приетите за нарушени разпоредби. Настоящият съдебен състав приема, че с допускането му не е нарушено правото на защита на наказаното лице, както е приел РС. Това е така предвид пълното и точно фактическо описание на извършеното нарушение в обстоятелствената част на АУАН, в който подробно и точно словесно е описан фактическият състав на нарушението. Именно от фактическото описание привлеченото към административнонаказателна отговорност лице в пълнота разбира в какво нарушение е обвинено и с оглед на изложените факти организира защитата си. Освен това в случая няма неяснота относно извършеното нарушение, а посочените норми са съответни, но само непълни. Тази празнота се допълва именно от описанието и квалификацията на нарушението, които са приети за безспорно установени. Следователно правилен е изводът на въззивния съд, че с допускането на констатираното нарушение във формата на АУАН, изразяващо се в непълнота и некоректно изписване на правните норми, не е нарушено правото на защита на дружеството. Предвид това и доколкото недостатъците на същия са отстранени по реда на чл. 53, ал. 2 от ЗАНН в издаденото въз основа на него НП настоящата инстанция приема, че допуснатото в АНП нарушение не е от категорията на съществените, водещи до отмяна на санкционния акт.

Относно твърдението на касатора за несъответствие на описанието на нарушението в АУАН и в НП, неотчетено от СРС, настоящият съдебен състав приема, че такова наистина е налице. В АУАН нарушението е описано като: силно замърсено помещение с наслоени мазнини и отпадъци (основно под и врати на хладилни съоръжения). В НП, освен описаните в АУАН, са добавени и предмети и инсталации. Съдът намира, че това несъответствие не представлява съществено нарушение, което да е основание за отмяна на НП. Това е така, тъй като за съставомерността на деянието е необходимо да е установено замърсяване на обекта, каквото безспорно е установено в хода на АНП, като процесуалния представител на дружеството изрично е заявил в проведеното открито съдебно заседание по делото пред СРС, че не оспорва фактите по проверката. Замърсяване на обекта е доказано, при което деянията, за които е санкционирано дружеството, правилно са приети за установени от СРС.

По тези съображения и след извършена служебна проверка на решението на районния съд, съгласно изискванията на чл.218, ал.2 АПК, при която не се констатираха основания за отмяната му поради невалидност, недопустимост или несъответствие с материалния закон, извън посочените в касационната жалба, решението на СРС следва да бъде оставено в сила.

Водим от гореизложеното и на основание чл. 221, ал.2 АПК, вр. чл.63в ЗАНН Административен съд София-град, XXI касационен състав

Р Е Ш И:

ОСТАВЯ В СИЛА Решение №2499/29.05.2023 г., постановено по АНД №4330/2022 г. на СРС, НО118-ти състав.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.